

[Socialministeren.]

rådhus er i samme situation, som mit parti er her, de er i mindretal, og hvis der er ønske om at støtte de ældre i Københavns kommune, så står det jo hr. Jørgen Junior frit for at gå til sine partifæller i Københavns kommune og sørge for øgede og større bevillinger til hele det sociale område. Når man kræver nedskæringer, så kan man altså ikke også kræve forbedringer på alle områder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren:

„Har ministeren i sinde at acceptere mastodontplejehjemsbyggeriet ved Nørre hospital, nu da yderligere udbygning af Københavnsområdet sygehuse er stoppet, indtil en samlet planlægning foreligger?“

(Spm. nr. 169).

Jørgen Junior (FP):

Spørgsmålet ligger naturligvis inden for samme område. Vi har nu hørt, at Københavnsområdet hospitalsplanlægning snart må foreligge, man har standset udbygningen af den sidste del af Hvidovre, man har standset viderebygningen af de øverste etager i Herlev, og som følge deraf spurgte jeg indenrigsministeren — men nu har indenrigsministeren bedt socialministeren om at svare, det gør naturligvis ikke spor — hvorfor man ikke har i sinde at inddrage plejehjemssektoren i disse overvejelser. Man belægger jo disse hospitalspladser med plejehjemspatienter, hvorfor har man da ikke i sinde at tage plejehjemssektoren med ind i billedet, hvorfor skal den ikke være med i planlægningen? Det ville dog være ganske enkelt og ganske naturligt.

Må jeg med det samme sige, at henvisninger til bevillinger og mine evner til at påvirke mine fæller i Københavns kommune, som muligvis kan blive en undskyldning i dette tilfælde også, det er efter min opfattelse billige undskyldninger.

Socialministeren (Eva Gredal):

I anledning af hr. Jørgen Juniors spørgsmål kan jeg oplyse, at det plejehjemsbyggeri, Københavns kommune nu planlægger ved Nørre hospital, skal gennemføres under

bistandsloven, der træder i kraft den 1. april 1976, og efter denne lov skal kommunalbestyrelserne selv påse, at planer for plejehjem er i overensstemmelse med de retningslinjer, der er udarbejdet. De retningslinjer, der hidtil har været for plejehjemsbyggeri, vedrører indretning af hjemmene og ikke hjemmenes størrelse. Siden den første omsorgslov af 1964 er der gjort så mange erfaringer med hensyn til plejehjemsbyggeri, at det i de senere år har været overladt til kommunerne selv at bestemme, hvorledes de vil opfylde deres forpligtelser på dette område.

Jeg synes, den udvikling er rigtig, og konsekvensen må være, at jeg ikke kan gribe ind over for kommunernes dispositioner inden for lovens rammer. Jeg mener derfor, det må overlades til de ansvarlige myndigheder i Københavns kommune selv på plejehjemsområdet at finde de løsninger, der er menneskeligt forsvarlige og samtidig økonomisk rimelige.

Jørgen Junior (FP):

Ordene var kønne, og man kan ikke være uenige i dem, men jeg vil godt have lov til at spørge ministeren: mener ministeren ikke, sådan som forholdene reelt er, hvor hospitalerne og plejehjemmene i den grad har meget med hinanden at gøre, at man bør se på det hele overordnet på én gang, og når man nu har besluttet sig til at se på hospitalsplanlægningen i Københavnsområdet, vil det så ikke fornuftsmæssigt — måske ikke ifølge regulativer o. lign., men vil det dog ikke fornuftsmæssigt — være rimeligt at tage det med ind i planlægningen? Hospitalssenge og plejehjemspladser er jo — beklageligvis — noget, der gennem de senere år i vid udstrækning har været det samme.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er ikke i tvivl om, at Københavns kommune har det med i planlægningen; når de planlægger sygehusbyggeri, så ser de også relationerne over til plejehjemsbyggeriet. Men jeg søger ved hjælp af bistandsloven at forenkle administrationen her i landet, og derfor ønsker jeg ikke at blande mig yderligere i den.

Hermed sluttede spørgsmålet.